

Пионерская дружина имени Николая Николаевича Клименко.

Клименко Николай Николаевич — механик-водитель самоходной артиллерийской установки (САУ) 713-го самоходно-артиллерийского полка 29-го стрелкового корпуса 48-й армии 1-го Белорусского фронта, старший сержант.

Родился в 19 декабря 1923 в селе Лушниковка, ныне в черте города Острогожск Воронежской области, в крестьянской семье. Русский. Образование неполное среднее.

В начале 1942 года был призван в Красную Армию. Участвовал в боях под Сталинградом (ныне Волгоград), Калинином (ныне Тверь), Великими Луками, на Украине и в Белоруссии.

Механик-водитель САУ 713-го самоходно-артиллерийского полка (29-й стрелковый корпус, 48-я армия, 1-й Белорусский фронт) комсомолец старший сержант Николай Клименко особо отличился во время прорыва обороны и уничтожения Бобруйской группировки неприятеля в районе деревни Заболотье Рогачёвского района Гомельской области.

25 июня 1944 года механик-водитель САУ Клименко гусеницами своей самоходки раздавил шесть тяжёлых пулемётов, уничтожил экипаж вражеского штурмового орудия, 88-миллиметровое противотанковое орудие. Самоходка Клименко первой появилась на улицах Заболотья и разбила две автомашины немцев, груженные боевым имуществом. Преследуя в панике убегающего противника, Клименко гусеницами самоходки уничтожил 30 гитлеровских солдат. Кроме того, он внезапно ворвался на огневую позицию неприятельской минометной батареи и, маневрируя, уничтожил её. Пал смертью храбрых в этом бою.

Похоронен в братской могиле в деревне Поболово Рогачёвского района.

Указом Президиума Верховного Совета СССР от 23 августа 1944 года за образцовое выполнение боевых заданий командования на фронте борьбы с немецкими захватчиками и проявленные при этом отвагу и героизм старшему сержанту Клименко Николаю Николаевичу присвоено звание Героя Советского Союза (посмертно).

Награждён орденами Ленина, Отечественной войны 2-й степени, медалями «За отвагу», «За оборону Сталинграда».

Загінуў героем.

У час вялікай айчынай вайны многа ваенных часцей вызваліла Рагачоў. Большасць з іх пазней атрымалі ганаровую «Рагачоўская». Даводзілася прымаць удзел у гэтых аперацыях і 713-у Уманскаму палку самаходнай артылерыі. За рычагамі адной з баявых машын сядзеў старшы сяржант Мікалай Кліменка. Гэта быў адважны і смелы механік-вадзіцель, які закончыў палкавую школу.

Ішоў 1944 год. Па ўсяму фронту ад Вялікіх Лук да ракі Прыпяць у лютым-красавіку пачаліся жорсткія баі супраць нямецкай групы арміі «Цэнтр». Упарта барацьба разгарнулася раніцай 24 чэрвеня. Пасля артылерыйскай падрыхтоўкі савецкія воіны пайшлі ў наступленне. Самаходная ўстаноўка, якую вёў камсамалец Кліменка, рухалася зігзагамі ад русяжа да рубяжа, увільваючы ад варажых снарадаў. Яна расчышчала шлях пяхоце. З ходу раздавіла два кулямётныя гнязды, знішчыла супрацьтанкавую гармату разам з разлікам. А на другі дзень баёў экіпаж Кліменкі граміў варажыя гарнізоны ў Забалацці, Марусіна. Толькі ў баі за вызваленне вёскі Забалацце Кліменка сваёй баявой машынай раздавіў шэсць станкавых кулямётаў, корпусам перакуліў варажую 88-міліметровую гармату. А калі трапіў на мінамётную батарэю таксама не разгубіўся. Манеўруючы між акупаў павёў самаходку на разлік. Тры мінамётныя ўстаноўкі былі раздаўлены. Завязаў бой за сяло Марусіна. Асабліва перашкаджаў нашым байцам фердынанд – нямецкая штурмавая гармата, якую ворагі глыбока закапалі ў зямлю. Снарадамі яе нельга было паразіць. - Тут трэба збоку ўдарыць, - прапанаваў Кліменка свайму камандзіру. – Дазвольце тайком заехаць вась з тых кустоў. – Давай, ды толькі бяры правей, - згадзіўся старшыня сяргей Мяншнееў. І нечакана самаходка памянляла пазіцыю. Пасля другога пападання фердынанд апусціў на зямлю хобат сваёй гарматы, пасля трэцяга – языкі полымя ахапілі борт зверпадобнай бронемашыны. Кліменка даў газу і пачаў даганяць і давіць ворагаў. Стракатаў і кулямёт. Гэта стралок-радыст Валодзя Бязроныпаліваў свінцом фашыстаў.

Напярэдадні бою Кліменка атрымаў пісьмо ад маці. Яна пісала, што фашысты ў іх раёне жывымі палілі чырвонаармейцаў у шпіталі. А хто выпаўзаў – расстрэльвалі з айтаматаў, дабівалі штыкамі, прыкладамі. Воін не мог забыць гэтых жахаў і бязлітасна працягваў знішчаць акупантаў. Ужо быў вызвалены Бабруйск, наступленне працягвалася. У адным з баёў 26 ліпеня 1944 года Кліменка загінуў. Пасмяротна адважнаму воіну Указам Прэзідыума вярхоўнага Савета СССР ад 23 жніўня было прысвоена званне Героя Советскага Саюза.

Памятаюць вернага сына-салдата, камсамольца, кавалера Залатой Зоркі і на радзіме Героя ў вёсцы Лушнікоўка Астрагожскага раёна Варонежскай вобласці.

Успаміны У. Чабатарова, удзельніка Вялікай Айчынай вайны.

Экспозиция в школьном музее Боевой славы.

Памятник Воину-освободителю в агрогородке Поболово

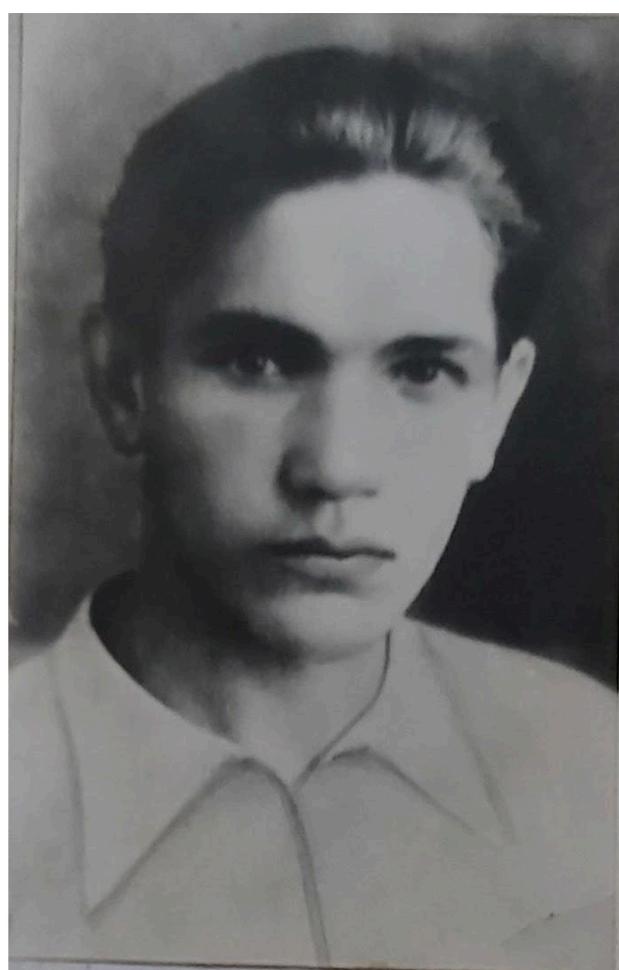
Возле памятника Воину-освободителю установлена надгробная плита

Семья Клименко

**Зоя Николаевна – сестра
1927 года рождения**

**Виктор Николаевич - брат
1938 года рождения**

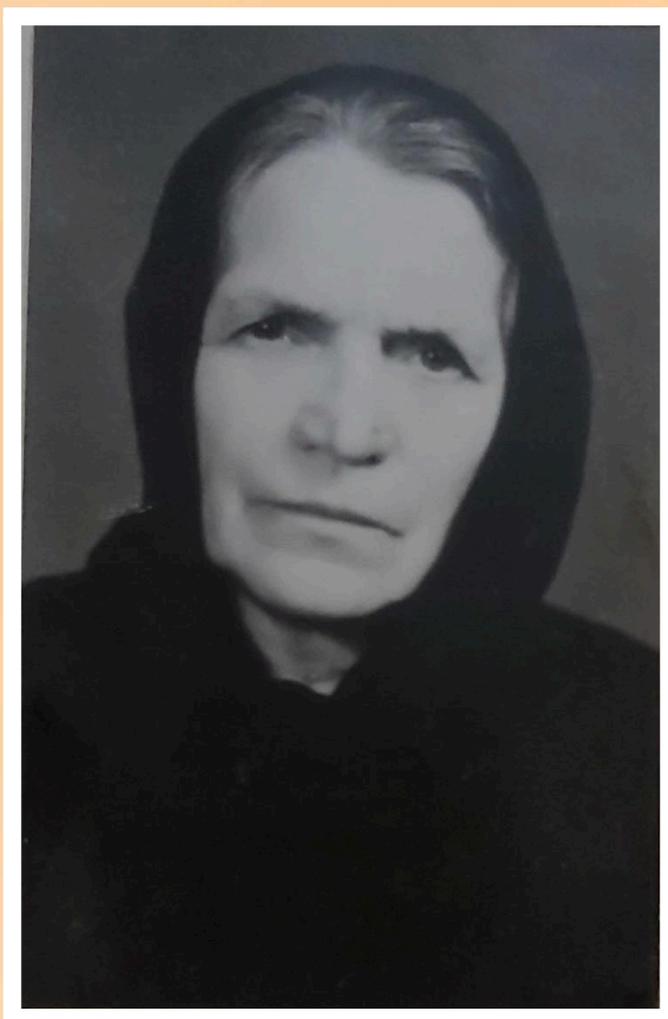
**Наталья Николаевна – сестра
1921 года рождения**

**Нина Николаевна - сестра
1930 года рождения**

Мама Николая Николаевича Клименко

**Евдокия Ефимовна
1898 года рождения**

Мама Николая Николаевича Клименко спустя 22 года после войны в 1967 году посетила деревню Поболово и подарила ученикам Поболовской средней школы сувенир – макет искусственного спутника земли, который до настоящего времени находится в школьном музее Боевой славы.

